

روایت تکان‌دهنده امام باقر(ع) درباره حوض کوثر

حضرت امام محمد باقر(ع) می‌فرمایند: روز قیامت، چون جماعتی را از کنار حوض کوثر دور می‌کنند، حضرت رسول(ص) می‌گیرند و می‌فرمایند: چگونه نگریم بر جماعتی که از شیعیان علی بن ابی طالب بوده و به سوی دوزخ روان می‌شوند؟!

سالروز شهادت وارث علم نبیین

روایت تکان‌دهنده امام باقر(ع) درباره حوض کوثر

حضرت امام محمد باقر(ع) می‌فرمایند: روز قیامت، چون جماعتی را از کنار حوض کوثر دور می‌کنند، حضرت رسول(ص) می‌گیرند و می‌فرمایند: چگونه نگریم بر جماعتی که از شیعیان علی بن ابی طالب بوده و به سوی دوزخ روان می‌شوند؟!

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه فارس، در کتاب 171#&؛ بشارة المصطفیٰ raquo&؛ و 171#&؛ مجالس raquo&؛ شیخ مفید و 171#&؛ امالی raquo&؛ شیخ طوسی روایت کرده‌اند از شیخ مفید، از ابن قولویه، از حسین بن محمد بن عامر، از مَعْلَى بن محمد، از محمد بن جمهور عَمّی، از ابن محبوب، از أَبُو مُحَمَّد واپشی، از أَبُو وَرْد که گفت: از حضرت امام محمد باقر علیه‌السلام شنیدم که می‌گفت: چون روز قیامت بر پا شود، خداوند همه مردم را عریان و پابرهنه در زمین همواری جمع می‌کند؛ و آنها را در راه محشر به قدری متوقف می‌دارند که همگی عرق بسیاری می‌کنند و نفس‌های آنان به شدت می‌زنند، و به قدری که خداوند اراده کرده است درنگ می‌کنند؛ و این است معنای گفتار خداوند تعالی: 171#&؛ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا؛ و در آن وقت (ای پیامبر) نمی‌شنوی مگر صدای آرام و بدون صوت را. raquo&؛

در این حال منادی از عرش ندا می‌کند: کجاست پیامبر امّی؟ خلاق می‌گویند: این صدای تو به همه رسید و همه شنیدند، آن پیامبر را با اسمش صدا کن!

منادی ندا می‌دهد: کجاست پیامبر رحمت: محمد بن عبدالله؟ رسول‌الله صلی الله علیه و آله و سلم بر پا می‌ایستند، و از همه مردم جلوتر می‌آید تا اینکه می‌رسد به حوضی که طول آن به قدر مسافت ما بین اُیْلَة و صَنْعَاء است، و در کنار حوض می‌ایستد. و پس از آن صاحب شما را ندا می‌کنند: او هم به جلو می‌آید، و در برابر مردم با رسول الله وقوف می‌کند.

سپس به مردم اجازه داده می‌شود و آنان به حرکت در می‌آیند. و در آن وقت، مردم به دو دسته تقسیم می‌شوند: جماعتی در حوض وارد می‌شوند، و جماعتی را از حوض دور می‌کنند و چون رسول‌الله صلی الله علیه و آله و سلم ببیند که از محبان ما اهل بیت کسی را از حوض دور کنند گریه می‌کند و می‌گوید: ای پروردگار من! شیعه علی! ای پروردگار من! شیعه علی!

در این حال خداوند فرشته‌ای را می‌گمارد که از آن حضرت بپرسد: ای محمد! سبب گریه شما چیست؟! رسول الله می‌گوید: چگونه نگریم بر جماعتی که از شیعیان برادریم علی بن ابی طالب هستند، و من آنان را می‌نگرم که از حوض دورشان کرده‌اند، و به جانب اَصْحَاب دوزخ روان ساخته‌اند؟!

خداوند عز و جل می‌گوید: ای محمد! من از گناهان آنها گذشتم، و همه را به تو بخشیدم. و من آنان را به تو و به کسانی که از ذریه تو هستند، و آنان آن ذریه را دوست دارند و ولایت آنها را برعهده گرفته‌اند، ملحق ساختم، و آنها را از زمره و جمعیت تو قرار دادم و در حوض تو وارد کردم و شفاعت تو را درباره آنان پذیرفتم و به همین دلیل تو را مکرم و گرامی داشتم.

و حضرت باقر علیه‌السلام گفتند: در آن روز چه بسیار از مردان و زنان گریه کننده‌ای که چون این جریان را ببینند، فریاد می‌زنند: یا محمداه! و هیچ یک از موالیان ما و از محبان ما نمی‌ماند مگر آنکه در حزب ما قرار می‌گیرد و با ما وارد در حوض ما می‌شود.